

[Kirsten Jacobsen]

har kreditværdighed nok til det, kan man indføre en frivillig forsikringskautionspræmie, som man havde det i 1960'erne. Den kostede meget lidt, fordi institutterne påtog sig arbejdet med at lave aftalerne med forsikringselskaberne. Sådan var det, og det fungerede ganske glimrende. Når man fik sin kreditforeningsopgørelse, stod der + 0,2 pct. til forsikringspræmie.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Nu er jeg så småt ved at begynde at forstå en lille smule af, hvad det egentlig er, SF's og Fremskridtspartiets dagsorden dybere set går ud på. Men fru Kirsten Jacobsen taler jo meget, og derfor er der noget, der flyver.

Så vidt jeg husker, er det højst 2 år siden, fru Kirsten Jacobsen var ivrig fortaler for, at vi skulle have 80 pct.-belåningen, ligesom jeg selv var det. Vi var mange partier, der syntes, det var en stor fordel at lade kreditforeningerne gå helt op til 80 pct. i deres lånudmåling, og det mener jeg også at fru Kirsten Jacobsen og Fremskridtspartiet var meget enige i.

Når man nu vil tilbage på de 60 pct., har jeg ikke kunnet forstå det som andet end, at de, der har økonomien i orden, ikke må få den mulighed, der ligger i at få de sidste 20 pct. – fra 60 pct. til 80 pct. – lige så billigt som resten af lånet. Eller er det forkert forstået? Det må være en hetz mod dem, som nu kan få de 80 pct. ifølge lovgivningen, for det er ikke alle, der opfylder kreditforeningernes regler, og det er således ikke alle, der kan få de 80 pct. Så må ingen få de 80 pct., er det sådan, det skal forstås?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

I begyndelsen af fru Pernille Sams' korte bemærkning blev jeg egentlig glædeligt overrasket, for jeg forstod, at nu havde fru Pernille Sams endelig forstået noget af det. Men det gik så væk i løbet af den korte bemærkning. Det var godt nok ærgerligt.

Fru Pernille Sams har nemlig ikke forstået det rigtigt. Det er ikke sådan, at dagsordensforslaget vil tvinge kreditforeningerne til kun at give 60 pct. Det er faktisk det stik modsatte. Vi siger, at de skal give 60 pct.; det kan man jo

ikke bare vende på hovedet og så sige: Hvad er det så, I vil?

Nu tror jeg så, at fru Pernille Sams har forstået, at det, vi siger, ikke er, at vi højst må gå til 60, men vi mindst skal gå til 60. Der er i øvrigt ikke noget særlig nyt i det, for man kan godt gøre det i dag. Det, vi bare vil sikre, er, at man faktisk også går til 60.

Men der er intet i vejen for at lave tolagsfinansiering i dag. Det må man sandelig godt, det har man ikke forhindre; man har bare åbnet for, at man kan få de 80.

Mejdahl (V):

Nu er ordet boykot et stærkt ord, og ret beset er det jo heller ikke dækkende for kreditforeningernes generelle aktivitet i landdistrikterne. Men jeg skal ikke bortforklare, at der er skabt problemer, hvad angår lånudmålingen til ejendomme i landdistrikter. For dem, der rammes af kreditforeningernes tilbageholdenhed, giver det endda store problemer.

Hvad er årsagen til den ændrede praksis fra kreditforeningernes side? For der er sket en ændring. Institutioner, f.eks. ungdomsskoler, andelsboliger, ejerboliger og erhvervsprojekter, er der sket ændringer for. I Venstre er vi af den opfattelse, at der er flere årsager.

Den væsentligste årsag er den generelle konjunkturafmatning i samfundet og specielt i landdistrikterne. Afvandringen fra landet har også været medvirkende. Afmatningen rammer altid først og hårdest i yderområderne, og dem hører landdistrikterne jo som bekendt til, ligesom opsvinget kommer sidst i disse områder. Det er vist en naturlov; sådan opleves det i hvert fald.

Afmatningen bevirker, at ejendommens omsættelighed er langsommere, og det trykker prisen og dermed pantets værdi.

En anden årsag er kreditforeningernes situation. De senere års store tab og dermed dårlige regnskabsresultater gør, at institutterne er blevet mere forsigtige især dér, hvor pantsikkerheden er dårligst. Og man kan vel heller ikke udelukke, at den opmærksomhed, kreditforeningerne har nydt de sidste 2-3 år fra politisk hold, også har gjort dem særlig agtpågivende. Der er blevet råbt højt, ja, meget højt.

Kreditforeningerne har ifølge realkreditloven en ret til at drive virksomhed, ikke en pligt. De har en ret til at yde lån inden for visse ram-